

ת"פ 26997/12/21 - : מדינת ישראל נגד מועתז יאסין

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 26997-12-21 מדינת ישראל נ' יאסין(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: מועתז יאסין

בשם המאשימה: עו"ד מור מלכה

בשם הנאשם: עו"ד מואנס יונס

גזר דין

1. הנאשם - תושב הרשות הפלסטינית ללא אישור כניסה לישראל, הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בארבעה אירועי התפרצות וגניבה לבתי מגורים בקיבוץ משמר השרון במסגרת שלושה אישומים. כל האירועים התרחשו באותו היום (8.12.21) ובזה אחר זה, במסגרת זמנים בת כשעתיים ומחצה, למן השעה 8:00 לערך. אישום ראשון: הנאשם פתח את דלת ביתו של המתלונן שהייתה סגורה אך לא נעולה, ונטל מן הבית תיק וקופת חיסכון שהכילה סכום כסף שאינו ידוע במדויק. אישום שני: הנאשם פתח את דלת ביתה של המתלוננת שהייתה סגורה אך לא נעולה, ונטל מן הבית צמידים, שרשראות, עגילים, שעון ודיסקית צבאית. אישום שלישי: הנאשם פתח את דלת ביתו של המתלונן בדרך שאינה ידועה למאשימה, ונטל מן הבית תיק, ארבע טבעות זהב, ארבעה זוגות עגילים ותליון. בהמשך פתח הנאשם את דלת ביתם של המתלוננים, ונטל מן הבית צמיד זהב, שלוש שרשראות ושני זוגות עגילים מזהב. בגין האישומים כולם הורשע הנאשם בעבירות: התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה (4 עבירות), לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבה (4 עבירות), לפי סעיף 384 לחוק העונשין; כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

2. ב"כ המאשימה סקרה את האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו: זכותו של אדם לפרטיותו, לביטחונו, לקניינו, הגנה על הסדר הציבורי, וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה. עסקין במסכת של עבירות התפרצות שהוכרו זה מכבר כמכת מדינה קשה לאיתור ותפיסה, אשר פוגעת בפרט וממררת את חייו. ב"כ המאשימה המשילה את

עמוד 1

מעשיו של הנאשם לתוכנית הטלוויזיה "כלוב הזהב" - פורמט בו המשתתפים משחקים בכלוב מלא בפרסים, אותם עליהם לאסוף בזמן קצוב. כך גם הנאשם, אשר נכנס לקיבוץ משמר השרון, פתח בזו אחר זו את דלתות הבתים, מתוך ניסיון לגרוף בתוך פרק זמן קצר רכוש ככל הבא ליד. קלות ביצוע העבירות, בצד האינטנסיביות שלהן, מלמדות על אדם ממוקד מטרה. החזרתיות מצביעה על מעין שגרה לגיטימית ותכנון מוקדם. מכאן, הגם שאין מדובר בעבירות מתוחכמות, אופן הביצוע בשילוב העובדה כי מדובר במי שנכנס לארץ ללא היתר, מקימים משנה חומרה. הנאשם ביצע את מעשיו לאור יום, ללא מורא, תוך הסתכנות במפגש עם בעלי הבתים, ופוטנציאל התלקחות אירוע אלים. נוסף על הנזק הרכושי, ביקשה לשקול את הנזק הנפשי שוודאי נגרם לקורבנות כתוצאה מההחלטה לביתם ועוצמת הפגיעה בפרטיותם. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה להמחשת הענישה הנוהגת, וביקשה לקבוע מתחמי עונש נפרדים. לאישומים 1 ו-2 מתחם בין 14-26 חודשי מאסר כל אחד, ולאישום 3 (שתי התפרצויות) מתחם משותף בין 22-40 חודשי מאסר. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם: לחובתו הרשעות קודמות רלוונטיות אך רחוקות קמעה (הוגש גיליון רישום פלילי עת/1), הוא הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי. משכך ביקשה לגזור את עונשו בשליש התחתון של כל מתחם, ולהעמידו על 48 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 8.12.21, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלוננים.

3. ב"כ הנאשם ביקש לראות את העבירות כולן כאירוע אחד, ובהתאמה לקבוע מתחם עונש יחיד. הוא ביקש לקבוע כי מדובר באירועי התפרצות פשוטים, הנאשם פתח דלתות - לא נכנס דרך החלון, לא שבר מנעול או דלת, כניסתו נעשתה לאור יום, בבתים ריקים מדיירים שברובם לא היו נעולים - ממש פירצה הקוראת לגנב. חרף רצף העבירות, כפר בטענה כי מדובר בעבירות מתוכננות. כן ביקש לשקול לקולה את העובדה שהרכוש כולו נתפס והושב לבעליו. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה, וביקש לקבוע מתחם כולל בין 12-30 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם אדם קשה יום; מפרנס יחיד לארבעה ילדים קטנים; בנו חולה באסתמה קשה ומטופל דרך קבע בבתי חולים; הנאשם עצמו חולה כליות ונזקק לטיפול; הוא משלם 12,000 ₪ בשנה עבור שכירת ביתו, וסכומי כסף נכבדים לטיפולים רפואיים (הוגשה אסופת מסמכים ענ/1). הנאשם נתון במעצר, עברו הפלילי ברובו אינו רלוונטי, הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי. ב"כ הנאשם ביקש לגזור את עונשו בחלקו התחתון של המתחם, ולהימנע מהשתת רכיב כספי מוחשי.

הנאשם בדברו האחרון בכה, סיפר שנכנס לארץ לאחר שבעל הבית אותו הוא שוכר ניתק את החשמל בביתו. לדבריו, לאחר שישוחרר ממאסר יגיש בקשת הגירה.

דיון

מתחם עונש כולל או מתחמים נפרדים

4. בהתאם להוראת סעיף 40יג לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק" שנקבע בע"פ 4910/13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), יש לבחון האם מעשיו של הנאשם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, שאז ייקבע מתחם ענישה אחד הכולל בחובו את מלוא האירועים בגינם הורשע, שמא מדובר באירועים שונים המצדיקים קביעת

מתחמי ענישה נפרדים. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי לאמץ את עמדת המאשימה לפיה חרף מסגרת הזמנים המצומצמת, עסקינן באירועים שונים ובקורבנות נפרדים, באופן שאינו מצדיק קביעת מתחם משותף, ולפיכך החלטתי לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום. בצד זאת, לא ראיתי לחרוג לחומרה מעמדת המאשימה שביקשה לקבוע מתחם משותף לשני אירועי ההתפרצות שאוחדו בגדרי האישום השלישי.

מדיניות הענישה בעבירות התפרצות למקום מגורים

5. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתחכמת לבית מגורים נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 9393-10-21 מוחמד טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.22, טרם פורסם). לאחר שהתקיים דיון בערעור על עונש בן 40 חודשי מאסר בתוספת הפעלת 8 חודשי מאסר על-תנאי במצטבר (נקבעו מתחמים נפרדים לכל אחת מהעבירות - 3 עבירות התפרצות מתחם 24-12 חודשי מאסר כל אחת, ניסיון התפרצות מתחם 24-8 חודשי מאסר), פיצויים בסך 11,000 ₪ לנפגעי העבירה וקנס בסך 4,000 ₪ - חזר בו המערער ממרבית הערעור, אשר נדחה בהתאם. בית המשפט המחוזי מצא להתערב ולהקל ברכיב המאסר חלף קנס.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

עפ"ג (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 24-8 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16). הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעלי ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם ענישה בין 24-10 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה. נקבע מתחם ענישה בין 24-9 חודשי מאסר.

ת"פ (שלום רמלה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13). הנאשם פעל בצוותא עם אחר שהתפרץ לביתה של המתלוננת וגנב משם פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. בשלב זה נמלט הפורץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם ענישה בין 24-12 חודשי מאסר.

6. הנאשם פעל לבדו, ומטבע הדברים לא הורשע בקשירת קשר לפשע, אך ריבוי האירועים והאינטנסיביות שלהם מלמדים על עבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם. אמנם, אין מדובר בעבירות מתוככמות, אך רצף האירועים שבוצעו בתוך פרק זמן קצר בן כשעתיים ומחצה, כשהנאשם נכנס לבתי התושבים בקיבוץ באופן חופשי, ללא הפרעה וללא חשש, מלמד כי מדובר לכאורה במי שבחר להתפרנס על חשבונם של אחרים, מבלי שמורא החוק חל עליו. לקחתי בחשבון את העובדה שהרכוש הגנוב נתפס, ובצד זאת נתתי דעתי לפגיעתו הרעה של הנאשם בתחושת המוגנות של נפגעי העבירה בתוך ביתם פנימה, ולסכנת התפתחות אירועים אלימים. ראו רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.7.22):

יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידוע כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי.

אני קובע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחת מעבירות ההתפרצות באישומים מס' 1 ו-2, ומתחם משותף 20-40 חודשי מאסר לשתי עבירות ההתפרצות באישום מס' 3. עבירות הגניבה והשב"ח כלולות במתחמים שנקבעו. עיינתי בפסקי הדין שהציגו הצדדים, ולא ראיתי לשנות מהתוצאה.

גזירת העונש בתוך המתחם

7. הנאשם הודה במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, וחסך את עדויותיהם של עדי המאשימה כמו גם זמן שיפוטי. נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי בא כוחו ובמסמכים שצורפו (ענ' 1) מקבלות אף הן משקל לקולה. הרשעותיו הקודמות נזקפות לחובתו, אך מרביתן רחוקות בזמן, ולא מדובר ברצידיביסט. שהייתו של הנאשם בתנאי מעצר מאז חודש דצמבר נלקחה אף היא בחשבון.

אשר לרכיבים הכספיים: שקלתי לקולה את העובדה שהרכוש נתפס והושב לבעליו (לא בזכות התנהגותו הטובה של הנאשם), אך לא ניתן להתעלם מהפגיעה בפרטיותם, בביטחונם, ובתחושת המוגנות של נפגעי העבירה בתוך ביתם פנימה, באופן המצדיק חיובו של הנאשם בתשלום פיצויים. זאת ועוד, בעבירות שכל מטרתן השאת רווח לעברין על חשבון קורבן העבירה, לא ניתן להלום את גזירת הדין ללא השתת קנס שיפגע בכיסו של הנאשם, גם אם מצבו הכלכלי קשה.

8. אחר כל אלה החלטתי לגזור את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. 36 חודשי מאסר בפועל, אשר יימנו מיום מעצרו - 8.12.21.
- ב. 12 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.
- ד. פיצויים בסך 2,000 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה. סה"כ ישלם הנאשם לנפגעים פיצויים בסך 8,000 ₪, ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 10.10.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועד, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד. ב"כ המאשימה תמסור במזכירות את פרטי נפגעי העבירה.
- ה. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.6.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
- ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם ייזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.